

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

P7_TA(2013)0022

Irak**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem (2012/2850(RSP))**

(2015/C 440/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Umowę o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Iraku z drugiej strony ⁽¹⁾,
- uwzględniając czwartą konwencję genewską z dnia 12 sierpnia 1949 r. o ochronie osób cywilnych podczas wojny oraz protokoły dodatkowe I i II do niej,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając zmiany w statucie MTK, przyjęte podczas konferencji przeglądowej w Kampali w dniu 11 czerwca 2010 r., w których m.in. zdefiniowano „zbrodnię agresji”,
- uwzględniając europejską strategię bezpieczeństwa z dnia 12 grudnia 2003 r. zatytułowaną „Bezpieczna Europa w lepszym świecie”,
- uwzględniając konsensus europejski w sprawie rozwoju z dnia 22 listopada 2005 r.,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2005/190/WPZiB z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej w Iraku dotyczącej państwa prawnego, EUJUST LEX, ustanowionej w ramach europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (EPBiO), oraz kolejne wspólne działania zmieniające i rozszerzające mandat tej misji,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 7 czerwca 2006 r. zatytułowany „Zalecenia w sprawie wznowienia zaangażowania Unii Europejskiej w Iraku” (COM(2006)0283),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie sytuacji kobiet w konfliktach zbrojnych oraz ich udziału w odbudowie i procesie demokratycznym w krajach po zakończeniu konfliktu ⁽²⁾,
- uwzględniając międzynarodowy pakt na rzecz Iraku przyjęty w dniu 3 maja 2007 r. w Szarm el-Szejk w Egipcie,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie roli Unii Europejskiej w Iraku ⁽³⁾, a także swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Iraku: kary śmierci (w szczególności sprawy Tarika Aziza) i ataków na wspólnoty chrześcijańskie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 listopada 2010 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1956 (2010), 1957 (2010) i 1958 (2010) z dnia 15 grudnia 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 E, 8.12.2006, s. 287.

⁽³⁾ Dz.U. C 66 E, 20.3.09, s. 75.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 99 E, 3.4.12, s. 115.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 136 E, 11.5.12, s. 53.

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

- uwzględniając wspólny dokument strategiczny Komisji Europejskiej dotyczący Iraku (2011-2013),
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od 2005 r. w Republice Iraku trzykrotnie odbyły się wielopartyjne wybory, przyjęto konstytucję w drodze referendum, stworzono podstawy państwa federalnego i podjęto pewne próby tworzenia instytucji demokratycznych, odbudowy i normalizacji;
- B. mając na uwadze, że Europę i Irak łączą tysiące lat wzajemnych wpływów kulturowych i wspólnej historii;
- C. mając na uwadze porozumienie zawarte w dniu 21 grudnia 2010 r. przez wszystkie irackie siły polityczne w sprawie utworzenia rządu jedności narodowej zgodnie z wolą obywateli Iraku wyrażoną w wyborach w dniu 7 marca 2010 r.; mając na uwadze, że iracki rząd nie wdrożył jeszcze tego porozumienia, co przyczynia się do braku stabilności i rozdrobnienia Iraku;
- D. mając na uwadze, że w Iraku od dawna zamieszkują różnorodne grupy religijne, takie jak muzułmanie wyznania sunnickiego i szyickiego, chrześcijanie, żydzi, mandejczycy i jazydzi, a także znacząca niewyznaniowa świecka klasa średnia;
- E. mając na uwadze, że w 2003 r. w Iraku żyło 800 tysięcy chrześcijan będących obywatelami Iraku (Chaldejczyków, Syriaków i członków innych mniejszości chrześcijańskich) oraz że są oni starożytnym tubylczym ludem, któremu obecnie zagraża poważne niebezpieczeństwo prześladowania i wygnania; mając na uwadze, że setki tysięcy chrześcijan, uciekając przed wciąż grożącą im przemocą, opuściły własny kraj lub zostały przesiedlone wewnątrz kraju;
- F. mając na uwadze, że wybory lokalne zaplanowano na 2013 r. a wybory parlamentarne na 2014 r.;
- G. mając na uwadze, że wbrew ogólnoswiatowej tendencji do znoszenia kary śmierci liczba egzekucji w Iraku rośnie; mając na uwadze poważne obawy wyrażone m.in. przez wysoką komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay co do procesów sądowych osób skazanych na karę śmierci, w których nie zachowano międzynarodowych standardów uczciwego procesu, w tym co do kwestii braku przejrzystości postępowań sądowych i przypadków, w których „zeznania” uzyskiwano w wyniku stosowania tortur lub innego rodzaju maltretowania oskarżonych; mając na uwadze, że kara śmierci stanowi okrutny i niehumanitarny rodzaj kary oraz że absolutnie priorytetowo należy traktować dialog polityczny z irackimi władzami w sprawie zniesienia kary śmierci;
- H. mając na uwadze, że kryzys w Syrii zapoczątkował nową liczną falę uchodźców udających się w kierunku Iraku i osób powracających tam oraz że osoby te czeka obecnie w Iraku wielka niepewność osobista i ekonomiczna oraz liczne zagrożenia;
- I. mając na uwadze, że ważne jest, aby delegatura UE w Bagdadzie dysponowała niezbędnymi funduszami i zasobami zapewniającymi jej pełną operacyjność oraz możliwość odgrywania istotnej roli we wspieraniu procesów demokratycznych, w upowszechnianiu praworządności i praw człowieka oraz we wspieraniu irackich władz i irackiego narodu w procesie odbudowy, stabilizacji i normalizacji; mając również na uwadze, że odrębne biuro w Irbilu mogłoby znacznie zwiększyć skuteczność działań delegatury UE w Bagdadzie;
- J. mając na uwadze, że Irak zdołał przywrócić produkcję ropy niemal do poziomu pełni swoich możliwości; mając jednak na uwadze, że państwo irackie nadal napotyka wielkie trudności w świadczeniu podstawowych usług, w tym w zapewnieniu regularnych dostaw elektryczności w lecie, czystej wody i przyzwoitego poziomu opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że eksploatacja irackich zasobów ropy, pomoc techniczna, praworządność i stosowanie się do wszystkich norm międzynarodowych w zakresie umów i zamówień publicznych będą miały zasadnicze znaczenie dla wspierania procesu mającego na celu włączenie społeczne i zapewnienie dobrobytu;
- K. mając na uwadze, że bezrobocie wśród młodych mężczyzn wynosi niemal 30 %, przez co są oni podatni na wstępowanie do gangów przestępczych i bojówek; mając na uwadze, że walka z korupcją powinna pozostać jednym z głównych priorytetów irackich władz; mając na uwadze, że UE powinna uczynić wszystko, co w jej mocy, by zdecydowanie zachęcać europejskie przedsiębiorstwa do wspierania działań antykorupcyjnych w Iraku; mając na

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

uwadze, że władze Iraku powinny wykorzystywać dochody z ropy jako sposób i szansę na trwałą odbudowę społeczną i gospodarczą, na której skorzystałoby całe irackie społeczeństwo, oraz promować proces reform demokratycznych;

- L. mając na uwadze, że po wycofaniu sił zbrojnych USA z Iraku w końcu 2011 r. irackie siły bezpieczeństwa mają do odegrania zasadniczą rolę w zapewnianiu stabilności i długofalowego zrównoważonego rozwoju kraju;
 - M. mając na uwadze, że według Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR) w chwili obecnej liczba przesiedleńców irackich wewnątrz kraju wynosi ponad 1 500 000 osób, z których 500 000 to osoby bezdomne, a liczba uchodźców do krajów sąsiednich, głównie Syrii i Jordanii, wynosi 230 000;
 - N. mając na uwadze, że iracka część Kurdystanu to stosunkowo spokojny i stabilny region Iraku, w którym zwiększa się międzynarodowa współpraca na rzecz rozwoju, a prywatne inwestycje stale rosną;
 - O. mając na uwadze, że mimo istotnej poprawy sytuacji pod względem bezpieczeństwa obecna skala bombardowań i wymiany ognia jest nadal wysoka, a przemoc jest codziennym zjawiskiem, co sprawia, że większość Irakijczyków żyje w niepewności co do przyszłości, a wspieranie gospodarczej i społecznej integracji całej ludności Iraku jest niemożliwe;
 - P. mając na uwadze, że w celu wsparcia stabilności w regionie Unia Europejska powinna przyjąć część odpowiedzialności za budowę nowego, demokratycznego Iraku oraz mając na uwadze, że polityka UE wobec Iraku powinna odzwierciedlać szerszy kontekst strategicznego partnerstwa Unii z południowym sąsiedztwem i Bliskim Wschodem;
 - Q. mając na uwadze, że kluczowe wyzwania związane z odbudową i normalizacją dotyczą sfery instytucjonalnej i społecznej, a mianowicie budowy potencjału instytucjonalnego i administracyjnego, konsolidacji rządów prawa oraz egzekwowania prawa i poszanowania praw człowieka;
 - R. mając na uwadze, że UE powinna dostosować sposób wykorzystywania swoich zasobów do szczególnych wyzwań o charakterze wewnętrznym, regionalnym i humanitarnym, w obliczu których stoi Irak, oraz mając na uwadze, że skuteczność, przejrzystość i widoczność są warunkami wstępnymi wzmocnienia roli UE w Iraku,
 - S. mając na uwadze, że od 2003 r. UE i jej państwa członkowskie przeznaczyły ponad miliard euro na pomoc dla Iraku, w szczególności za pośrednictwem Międzynarodowego Funduszu na rzecz Odbudowy Iraku (IRFFI), a także mając na uwadze, że od 2005 r. Unia jest bezpośrednio zaangażowana w poprawę rządów prawa w tym kraju poprzez misję EUJUST LEX w ramach EPBiO; mając na uwadze, że mandat misji EUJUST LEX przedłużono do dnia 31 grudnia 2013 r.,
 - T. mając na uwadze, że zawarcie umowy o partnerstwie i współpracy da UE nowe ramy umowne do rozwoju długotrwałych stosunków politycznych i gospodarczych z Irakiem oraz stworzy solidne podstawy do propagowania i przestrzegania praw człowieka w tym kraju;
 - U. mając na uwadze, że Irak może być ważnym partnerem, jeśli chodzi o zapewnienie większej dywersyfikacji źródeł energii i tym samym wnieść wkład w bezpieczeństwo energetyczne Europy;
1. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie negocjacji w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Republiką Iraku, w której po raz pierwszy ustanawia się stosunki umowne między obiema stronami; wyraża zadowolenie w związku z ustanowieniem na mocy umowy o partnerstwie i współpracy Rady Współpracy, Komitetu Współpracy i Komitetu Współpracy Parlamentarnej, a także oczekuje, że dzięki forum tego typu polityczne zaangażowanie Unii w sprawy Iraku na najwyższym szczeblu nabierze na nowo rozpędu w postaci regularnych rozmów politycznych i rozwoju stosunków gospodarczych z przedstawicielami irackich władz najwyższej rangi;
 2. uważa, że polityczne i handlowe postanowienia umowy o partnerstwie i współpracy tworzą podstawy regularnego, zacieśnionego dialogu politycznego w kwestiach o znaczeniu dwustronnym, regionalnym i ogólnoswiatowym, mając jednocześnie na celu poprawę warunków wymiany handlowej między Irakiem a UE w drodze wsparcia działań tego kraju w zakresie rozwoju i reform wprowadzanych z myślą o ułatwieniu integracji tego kraju z gospodarką światową;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

3. popiera proces przystąpienia Iraku do Światowej Organizacji Handlu i podkreśla, że wdrożenie umowy o partnerstwie i współpracy powinno wnieść ważny wkład w ten proces;
4. podkreśla, że klauzula „istotnego elementu” dotycząca przeciwdziałaniu rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia zawarta w umowie o partnerstwie i współpracy wzywa strony do aktywnego działania w zakresie rozbrojenia jądrowego i do całkowitego poparcia zaplanowanej konferencji ONZ poświęconej utworzeniu z Bliskiego Wschodu strefy wolnej od broni jądrowej;
5. z zadowoleniem przyjmuje zawarcie w umowie o partnerstwie i współpracy klauzuli dotyczącej współpracy między UE i Irakiem w kwestii przystąpienia Iraku do Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK); podkreśla znaczenie maksymalnego poparcia UE dla ratyfikacji przez Irak Rzymskiego Statutu MTK oraz przystąpienia do niego w możliwie bliskim czasie oraz dla wdrożenia w trybie priorytetowym międzynarodowych norm i instrumentów w zakresie praw człowieka; wzywa państwa członkowskie i Irak do ratyfikowania zmian w statucie MTK przyjętych w dniu 11 czerwca 2010 r.; z zadowoleniem przyjmuje zawarcie w umowie o partnerstwie i współpracy klauzuli dotyczącej współpracy w zakresie propagowania i skutecznej ochrony praw człowieka w Iraku z zastrzeżeniem, że niezapewnienie przez Irak ochrony, umacniania i przestrzegania praw człowieka będzie mieć negatywny wpływ na programy w zakresie współpracy i rozwoju gospodarczego; podkreśla znaczenie utrzymania rygorystycznej warunkowości w oparciu o zasadę „więcej za więcej” oraz potrzebę położenia większego nacisku na znaczenie zdecydowanych postępów w dziedzinie praw człowieka w Iraku; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź promowania przez władze Iraku skutecznego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim oraz jego skutecznego uczestnictwa w życiu kraju;
6. podkreśla, że dialog polityczny między UE a władzami irackimi musi w pierwszej kolejności skupiać się na kwestiach dotyczących poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, zarówno obywatelskich, jak i indywidualnych, ze szczególnym uwzględnieniem ciągłych zarzutów naruszania praw człowieka i ochrony praw wszystkich mniejszości wyznaniowych i etnicznych, oraz że powinien nadal skupiać się na umacnianiu instytucji demokratycznych, praworządności, dobrym sprawowaniu władzy, przejrzystym procesie decyzyjnym, sprawiedliwości proceduralnej i pojednaniu narodowym; wzywa rząd Iraku do pracy na rzecz pojednania narodowego wyjątkowo podzielonego społeczeństwa;
7. podkreśla potrzebę nadania absolutnego pierwszeństwa dialogowi politycznemu z władzami Iraku na temat zniesienia kary śmierci i poparcia podstawowych zasad Unii Europejskiej; wzywa rząd Iraku do zniesienia kary śmierci, jako pierwszy krok, oraz do ogłoszenia i natychmiastowego wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci;
8. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie w umowie o partnerstwie i współpracy Komitetu Współpracy Parlamentarnej, który będzie dla parlamentu irackiego i Parlamentu Europejskiego forum spotkań i wymiany poglądów, będzie powiadamiany o zaleceniach Rady Współpracy oraz sam będzie kierował do niej zalecenia; popiera ten ważny wymiar parlamentarny i uważa, że taki komitet stworzy cenną sposobność do prowadzenia demokratycznego dialogu i wspierania demokracji w Iraku;
9. przypomina o swoim zaangażowaniu na rzecz rozwoju demokracji parlamentarnej i swojej inicjatywie – w ramach budżetu na 2008 r. – na rzecz wspierania rozwoju demokracji we współpracy z parlamentami krajów trzecich; ponawia gotowość do aktywnego wspierania irackiej Rady Reprezentantów poprzez proponowanie inicjatyw mających na celu wzmocnienie zdolności wyłonionych w wyborach irackich reprezentantów do pełnienia ich konstytucyjnej roli i poprzez zachęcanie do przekazywania doświadczeń w zakresie skutecznego administrowania i szkolenia personelu;
10. podkreśla znaczenie stworzenia warunków niezbędnych do stabilnego dialogu technicznego i stabilnej współpracy technicznej z Irakiem oraz stałego wspierania jego administracji, tak aby można było wprowadzić i w pełni stosować odpowiednie normy międzynarodowe w zakresie umów i zamówień publicznych oraz zwiększyć możliwości w obszarze inwestycji;
11. wzywa Irak do niezwłocznego ratyfikowania Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych;
12. z zadowoleniem przyjmuje otwarcie w Bagdadzie delegatury UE w Iraku i powołanie jej szefa; przypomina jednak o potrzebie zapewnienia delegaturze odpowiedniej własnej siedziby oraz niezbędnych zasobów ludzkich i materialnych odpowiadających deklarowanemu przez UE dążeniu do odgrywania istotnej roli w przejściu Iraku na ustrój demokratyczny

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

oraz w celu zapewnienia pełnej operacyjności delegatury; podkreśla, że sprawą najwyższej wagi jest zapewnienie szefowi delegatury pełnego bezpieczeństwa podczas podróży do wszystkich części kraju w celu monitorowania właściwej realizacji programów finansowanych przez Unię Europejską oraz sytuacji w zakresie praw człowieka i procesu reform;

13. podkreśla znaczenie, jakie ma dla przyszłości Iraku porozumienie polityczne osiągnięte przez przywódców irackich w sprawie ustanowienia rządu jedności narodowej odzwierciedlające należycie polityczną, religijną i etniczną różnorodność społeczeństwa irackiego oraz jego wolę wyrażoną w wyborach parlamentarnych w dniu 7 marca 2010 r.; wzywa do niezwłocznego wdrożenia wszystkich postanowień tego porozumienia i apeluje do irackich sił politycznych, aby w imię wspólnych celów nadal z zaangażowaniem uczestniczyły w procesie tworzenia silnych i trwałych instytucji demokratycznych i zapewniły stworzenie warunków niezbędnych do przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów zarówno na szczeblu lokalnym, jak i międzynarodowym, ponieważ wybory takie są nieodzownym elementem przemian demokratycznych; zauważa, że wprowadzenie w życie tego porozumienia może być jedynym realnym rozwiązaniem w celu zapoczątkowania skutecznego procesu pojednania narodowego; przypomina o znaczeniu mianowania stałych ministrów w ministerstwie obrony i ministerstwie spraw wewnętrznych w celu zapobiegnięcia koncentracji władzy oraz promowania dialogu demokratycznego, nadzoru, odpowiedzialności politycznej i rozliczalności w kwestii decyzji podejmowanych w zakresie polityki bezpieczeństwa;

14. wyraża zaniepokojenie nasilaniem się napięć o podłożu religijnym i ogromnym brakiem zaufania pomiędzy rządem i opozycją, który – jeżeli nie zostanie wyeliminowany – może doprowadzić do wznowienia gwałtownego konfliktu; wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu możliwości rozprzestrzenienia się w Iraku negatywnych skutków konfliktu w Syrii, co mogłoby zaostrzyć napięcia o podłożu religijnym w Iraku, oraz wzywa wszystkie strony w Iraku do postępowania z odpowiedzialnością i umiarem, aby uniknąć takiego scenariusza;

15. apeluje do rządu irackiego o dopilnowanie, aby zasoby kraju były wykorzystywane w przejrzysty i odpowiedzialny sposób z korzyścią dla całego narodu irackiego;

16. apeluje do Komisji, by opracowała wiążącą klauzulę dotyczącą społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, która zostałaby omówiona na jednym z pierwszych posiedzeń Rady Współpracy, w oparciu o zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw określone na szczeblu międzynarodowym, m.in. w aktualizacji wytycznych OECD z 2010 r. i normach ustalonych przez ONZ, MOP i UE; proponuje, by dzięki tej klauzuli zostały ujednoczone obowiązujące normy i pojęcia w celu zapewnienia porównywalności i sprawiedliwości oraz by klauzula ta obejmowała środki służące wdrażaniu tych zasad na szczeblu UE, takie jak wymogi monitorowania działalności przedsiębiorstw i ich jednostek zależnych oraz łańcuchów dostaw, a także wymogi należytej staranności;

17. jest jednak nadal głęboko zaniepokojony ciągłym stosowaniem przemocy skierowanej przeciwko ludności cywilnej, najsłabszym grupom społecznym i wszystkim wspólnotom wyznaniowym, w tym mniejszościom chrześcijańskim, które wzbudza w obywatelach głębokie poczucie strachu i niepewności co do ich własnej przyszłości i przyszłości ich kraju; zauważa, że w obszarze tym dokonano pewnych postępów, i wzywa irackie władze do dalszej poprawy bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz do walki z terroryzmem i przemocą na tle wyznaniowym w całym kraju; uważa, że priorytetowo należy również traktować kwestię wprowadzenia nowych ram prawnych, które jasno określą obowiązki i zakres uprawnień sił bezpieczeństwa oraz ułatwią właściwy nadzór nad siłami bezpieczeństwa, jak nakazuje konstytucja; uważa, że Rada Reprezentantów musi odegrać odpowiednią rolę w tworzeniu nowego prawodawstwa i sprawowaniu demokratycznej kontroli; wzywa irackie władze do intensywniejszych wysiłków na rzecz ochrony mniejszości chrześcijańskich i wszystkich najsłabszych mniejszości w kraju, do zagwarantowania każdemu obywatelowi Iraku prawa do praktykowania swojego wyznania i określania swojej tożsamości w atmosferze wolności i bezpieczeństwa, do podjęcia bardziej stanowczych środków w walce z przemocą na tle etnicznym i religijnym, do ochrony niewyznaniowej świeckiej ludności oraz do uczynienia wszystkiego, co w ich mocy, by sprawcy stanęli przed wymiarem sprawiedliwości zgodnie z zasadami praworządności i normami międzynarodowymi; jest zdania, że umowa o partnerstwie i współpracy stwarza okazję do dalszego propagowania programów na rzecz pojednania i dialogu międzywyznaniowego mającego na celu przywrócenie w społeczeństwie irackim poczucia jedności i partnerstwa;

18. przypomina o pilnej potrzebie zaradzenia problemom humanitarnym społeczeństwa irackiego; podkreśla konieczność dopilnowania, aby działania koordynowane przez irackie władze i międzynarodowe organizacje niosące pomoc na miejscu miały na celu udzielanie wsparcia najsłabszym grupom, w tym uchodźcom i przesiedleńcom, ochronę tych grup i stworzenie odpowiednich warunków dla zachowania ich bezpieczeństwa i godności;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

19. zauważa z niepokojem, że według UNHCR od początku wojny 34 000 syryjskich uchodźców przybyło do irackiej części Kurdystanu w poszukiwaniu schronienia, oraz apeluje o pomoc dla władz Iraku w zarządzaniu napływem uchodźców do Iraku, przede wszystkim dopilnowując, by ci uchodźcy byli wpuszczani na terytorium Iraku ze względów humanitarnych oraz byli kierowani do obozów dla uchodźców; wzywa również UE, aby obiecała i wniosła wkład w pomoc dla rządu irackiego w stworzeniu ludzkich warunków życia w takich obozach;

20. dostrzegając zaangażowanie irackich władz, wzywa je do zapewnienia bezpieczeństwa i ludzkich warunków życia osobom przebywającym w obozie Aszraf i w obozie Hurrija; zwraca się do państw UE, by przestrzegały art. 105 ust. 3 lit. b) i ust. 4 umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem oraz by uczyniły wszystko, co w ich mocy, by ułatwić przesiedlenie lub repatriację poszczególnych osób przebywających w obozie Hurrija, jeżeli osoby te same będą tego chciały, co pozwoli ostatecznie rozwiązać kwestię ich obecności na terytorium Iraku;

21. wzywa do zmiany konstytucji, kodeksu karnego i kodeksu postępowania karnego, aby zapewnić przestrzeganie w pełni zasady równości mężczyzn i kobiet oraz praw kobiet; potwierdza kluczową rolę, jaką mogą odegrać kobiety w odtworzeniu tkanki społecznej, i podkreśla potrzebę pełnego uczestnictwa kobiet w polityce, między innymi w opracowywaniu krajowych strategii, w celu uwzględnienia ich punktu widzenia;

22. zachęca organizacje pozarządowe, by przyczyniały się do wzmacniania demokracji i praw człowieka w Iraku przez udzielanie ukierunkowanej pomocy kobietom, które padają ofiarą przemocy, przymusowych małżeństw, przestępstw honorowych, handlu ludźmi i okaleczenia narządów płciowych;

23. nakłania parlament i rząd Iraku do wprowadzenia ustawodawstwa przeciwdziałającego pracy dzieci, prostytucji dziecięcej i handlowi dziećmi, a także do zagwarantowania przestrzegania Konwencji NZ o prawach dziecka;

24. wzywa do poświęcenia szczególnej uwagi udziałowi kobiet w procesie odbudowy po zakończeniu konfliktu oraz w życiu politycznym i gospodarczym na najwyższym szczeblu, szczególnie kobiet ze społeczności mniejszościowych, które często narażone są na podwójną dyskryminację ze względu na płeć i tożsamość etniczną lub religijną; zachęca władze irackie do podjęcia niezbędnych środków służących rozwojowi otwartego społeczeństwa obywatelskiego, które może w pełni uczestniczyć w procesie politycznym, oraz do wspierania niezależnych, pluralistycznych i profesjonalnych mediów;

25. jest głęboko zaniepokojony licznymi przypadkami samobójstw popełnianych przez kobiety i tzw. zabójstw honorowych w związku z przymusowymi małżeństwami, a także innymi powszechnymi przypadkami przemocy wobec kobiet, na przykład okaleczania kobiecych narządów płciowych i przemocy w rodzinie; podkreśla znaczenie wprowadzenia odpowiedniego i skutecznego zbioru ustaw zapewniających przestrzeganie i ochronę praw kobiet i dziewcząt oraz ich społeczną, kulturową i fizyczną integralność, a także znaczenie propagowania dostępu do pełnej integracji społeczno-gospodarczej kobiet oraz wyeliminowania dyskryminacji wobec kobiet na mocy prawa, zgodnie z iracką konstytucją i zobowiązaniami Iraku wynikającymi z międzynarodowych układów o prawach człowieka;

26. z zadowoleniem przyjmuje wspólny dokument strategiczny Komisji (2011-2013), który oznacza przejście do wieloletniego planowania współpracy UE na rzecz rozwoju w uzgodnieniu z władzami irackimi i we współpracy z pozostałymi międzynarodowymi podmiotami (Bankiem Światowym, ONZ) działającymi w Iraku; stwierdza, że to nowe podejście jest zgodne z głównymi wytycznymi zawartymi w zaleceniu dla Rady z dnia 13 marca 2008 r.;

27. z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki misji EUJUST LEX i przeprowadzenie po raz pierwszy projektów pilotażowych w Iraku skoordynowanych z projektem realizowanym przez Komisję; wzywa UE do wykorzystania po zakończeniu misji całego zdobytego dzięki niej doświadczenia, korzystając zarówno z instrumentów EPBiO, jak i instrumentów Unii, aby dalej udzielać na miejscu wsparcia w zakresie wzmocnienia policji i systemu karnego w Iraku;

28. ponawia swój apel o dostarczenie dowodów przejrzystości i skuteczności pomocy Unii dla Iraku w formie kompleksowych, regularnych i przejrzystych informacji dotyczących rzeczywistego wydatkowania unijnych środków pomocy i ich przeznaczenia, w szczególności jeśli chodzi o środki przekazywane za pośrednictwem IRFFI, którego UE jest głównym darczyńcą;

Czwartek, 17 stycznia 2013 r.

29. odnotowuje, że zaplanowane w ramach współpracy działania UE w zakresie rozwoju społecznego mają na celu zwalczanie ubóstwa, zaspokojenie podstawowych potrzeb pod względem zdrowia, edukacji i zatrudnienia oraz propagowanie podstawowych wolności wszystkich osób, w tym najsłabszych grup, tj. uchodźców, przesiedleńców i wszystkich mniejszości religijnych; nalega, by wszystkie te działania były realizowane w sposób prowadzący do zwiększania potencjału i umacniania instytucji, z uwzględnieniem zasad integracji społecznej, przejrzystości i dobrego sprawowania rządów;

30. podkreśla wrażliwe położenie geopolityczne Iraku z uwagi na sąsiedztwo Syrii, Iranu, Turcji, Arabii Saudyjskiej i Jordanii; oczekuje, że Irak będzie odgrywał stabilizującą rolę w regionie, zwłaszcza w obliczu trwającej wojny domowej w Syrii; oczekuje od Iraku poparcia demokratycznych przemian w Syrii dokonywanych z udziałem wszystkich stron;

31. z zadowoleniem przyjmuje niedawne ustanowienie irackiej wysokiej komisji ds. praw człowieka jako niezależnej instytucji, która może nadać znaczenie prawom zagwarantowanym w irackiej konstytucji i odgrywać kluczową rolę w ochronie tych praw; podkreśla znaczenie, jakie ma utrzymanie niezależności tej instytucji od wpływów politycznych i zagwarantowanie odpowiedniego, pewnego i niezależnego wsparcia finansowego na jej działalność; podkreśla potrzebę regularnej, przejrzystej i trwałej współpracy organów rządowych w dochodzeniach prowadzonych przez komisję; wzywa państwa UE do wsparcia tworzenia tej komisji w formie pomocy technicznej, stałego dialogu i wymiany doświadczeń w dziedzinie ochrony praw człowieka;

32. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Komisji Europejskiej, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, przewodniczącym parlamentów państw członkowskich oraz rządowi i Radzie Reprezentantów Republiki Iraku.

P7_TA(2013)0024

Wdrożenie Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między Wspólnotą Europejską a państwami Afryki Wschodniej i Południowej w świetle obecnej sytuacji w Zimbabwie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie wykonania umowy przejściowej o partnerstwie gospodarczym (UPPG) między Wspólnotą Europejską a państwami Afryki Wschodniej i Południowej w świetle bieżącej sytuacji w Zimbabwie (2013/2515(RSP))

(2015/C 440/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając przejściową umowę o partnerstwie gospodarczym między Madagaskarem, Mauritium, Seszalami i Zimbabwie z jednej strony a Wspólnotą Europejską z drugiej strony, stosowaną tymczasowo od 14 maja 2012 r.,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu),
- uwzględniając Układ ogólny w sprawie taryf celnych i handlu (GATT), w szczególności jego art. XXIV,
- uwzględniając deklarację milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r. określającą milenijne cele rozwoju,